

## Zápalná láhev

Zápalná láhev (ZL) je někdy také nazývaná “Molotovův koktejl”. Každý z Vás jistě již někdy slyšel nebo četl o tomto improvizovaném bojovém prostředku s velmi širokým spektrem využití.. Jedná se o nádobu, většinou skleněnou láhev, s náplní hořlaviny, opatřenou knotem, která se vrhá rukou na cíl. Po zásahu cíle se láhev rozbije a vzplanutá náplň zničí objekt požárem.

Toto, na první pohled primitivní zařízení dokáže při správné taktice použití napáchat značné škody a dá se předpokládat, že i v mnoha příštích vojenských konfliktech bude rozsáhle využíváno. Další z mnoha nesporných výhod je jeho konstrukční nenáročnost a dostupnost všech surovin pro výrobu, prakticky v každé domácnosti.

Bohužel i přes značnou jednoduchost výroby a použití, zná skutečně správné postupy jen málokdo. Navíc se vesměs jedná pouze o různé asociální živly nebo politické poblouzněnce, kteří ZL využívají k páchání trestné činnosti, vyřizování účtů, či k napadání policejních složek na demonstracích, sportovních utkáních, atd...

Proto je podle nás vhodné zveřejnit skutečně kvalitní informace o této zbrani. Je rozhodně dobře, když se informace dostanou k lidem. Většina z Vás si tento článek prostě ze zajímavosti přečte a tím to pro Vás končí. Informace však zůstanou uloženy někde hluboko ve Vaší hlavě, odkud se dají v případě potřeby vydolovat a použít na obranu vlasti. Ano, jistě! Zbytečně silná slova, ale na své vědomosti mít zbrojní pas nemusíte. Pokud nikdy žádná krizová situace nenastane (v což jistě všichni věříme), zůstanou Vaše znalosti prostě ve Vaší hlavě. A pokud se, nedej bože, něco semele, budete připraveni.

Podobný bojový prostředek, jako je ZL, byl používán již v dobách Římských legií. Malé jednotky legionářů ,při postupu k nepříteli,měly ve zvyku semknout se v těsný útvar a z kovových ručních štítů vytvořit okolo sebe a nad sebou téměř neproniknutelný krunýř. Celá jednotka se pak podobala veliké želvě, nebo moderně, bojovému vozidlu pěchoty. Vojáci tak byli dobře zabezpečeni proti nepříteli, který je z dálky napadal vrženými kameny a vystřelenými šípy. Jakmile došli, nebo doklusali až k bojové linii, rychle se rozvinuli a napadly protivníka “muž proti muži”. Protivník, většinou opevněný na statickém místě, se proti tomuto postupu bránil vrháním hliněných nádob, plněných hořící smolou nebo jinou, tehdy známou hořlavinou. Nádobu se po dopadu na štíty vojáků rozbila a rozstříknutá hořící náplň zasáhla několik nejbližších stojících vojáků. To většinou stačilo k tomu, aby byla sevřená formace porušena a šípy obránců mohly najít svůj cíl.

Masového rozšíření došla ZL v dobách II. světové války, kdy ji používaly zejména partyzánské oddíly, diverzní jednotky a také civilní obyvatelstvo při útocích na postupujícího agresora. Po obsazení území nepřátelským vojskem pak bývala ZL používána k útokům na vozidla, techniku, vlaky, sklady, kasárna a další objekty.

V dnešní době jsou již výzkumy v oblasti konstrukce a použití ZL na velmi vysoké úrovni. Zasloužila se o to zejména jedna nejmenovaná americká agentura (první písmeno je C, poslední je A a uprostřed se nachází první písmeno slova Ivan), poskytující výzkum, výcvik i finanční pomoc některým guerillovým hnutím ve světě. Dlouhé výzkumy se dají shrnout do dvou vět. Rozhodně již nestačí vzít jakoukoliv láhev, naplnit ji benzínem, zacpat kusem hadru, zapálit a hodit. Účinek takto sestrojené lahve je sotva jedna patnáctina oproti ZL moderní, kterou si dále popíšeme.

### Láhev:

Mezi nabídkou na trhu se musí zvolit typ skleněné lahve dobře padnoucí do ruky a umožňující dobré a jisté vržení. Není dobré používat lahve od perlivého vína či jiné typy se silnou stěnou. Ty mají velkou pevnost a není zaručeno jejich rozbití po zásahu cíle.

### Hořlavina:

Láhev je nutno plnit napalmem (což je ztužený motorový benzín) a ne jen obyčejným benzínem. Existuje mnoho návodů na jednoduchou improvizovanou výrobu napalmu. Ke ztužování benzínu se dají využít desítky různých látek. Zásah cíle lahví s obyč. benzínem je účinný pouze tehdy, jedná li se o objekt snadno zápalný nebo mající porézní povrch, který umožní, aby se do něj hořící benzín vsákl. Jinak dojde k rychlému stečení, odpaření a vyhoření benzínu bez větších škod. Po zásahu cíle se také benzín rozstříkne na velkou plochu, což je značně nevýhodné na cíli, kde je potřeba soustředit značný žár na malém prostoru. Například zásah plechové střechy benzinovou ZL většinou nezpůsobí, kromě krátce trvajících plamenů žádné škody.

Napalm je rosolovitá konzistence z čehož plynou i odlišné vlastnosti oproti benzínu. Po zásahu cíle se napalm rozstříkne na mnohem menší ploše a nalepí se na jakýkoliv povrch (i zcela hladký nebo kolmý). Tím, že působí na malé ploše, soustředí se celá tepelná intenzita na jedno místo a způsobí tak požár i těch materiálů, které nejsou bezprostředně napalmem zasaženy. ZL s napalmem, vhozena na jednoduchou cihlovou zeď, může lehce způsobit například vznícení dřevěného obložení vnitřní strany zdi. Stejně jako přilepený hořící napalm na plechové nebo jiné nehořlavé střeše lehce zapálí dřevěné krovy, umístěné pod střešní krytinou.

### Uzávěr lahve:

Naplněnou láhev musíme co nejdříve neprodyšně uzavřít vhodnou zátkou.

Jedině tak je možno připravené ZL skladovat i delší dobu bez nebezpečí požáru. Z nevhodně uzavřených lahví se stále odpařuje hořlavina a nahromaděné výpary jsou ve směsi ze vzduchem vysoce výbušné. Při jakékoliv manipulaci je nutné striktně dodržovat veškeré zásady bezpečnosti pro manipulaci s hořlavinami nejvyšší třídy nebezpečnosti. Zátka se nesmí uvolnit případnými otřesy při manipulaci, ani prudkým pohybem při vrhu ZL.

### Knot:

Dříve se používal kus látky vložený do lahve a svojí délkou vyčnívající volně z jejího hrdla. Látka rychle nasákla hořlavinu a tak bylo možno její volný konec zapálit a ZL vrhnout na cíl. Po jejím rozbití se okamžitě vznítí od hořící látky i celý rozstříknutý obsah. Tento způsob nikdy nepoužívejte. Hrozí při něm hned několik nebezpečí. Jednak je láhev v podstatě otevřená a tak dochází k intenzivnímu odpařování hořlaviny. V uzavřeném prostoru hrozí nebezpečí výbuchu a požáru. Pokud není knot (látka) v hrdle lahve dokonale utěsněna (a to nikdy nezaručíte) může dojít po zapálení k průniku plamene do lahve. V závislosti od toho, jak velký je v lahvi volný prostor, může dojít buď přímo k explozi a roztržení ZL, nebo k prudkému výšlehu plamene. To většinou vede k úleku a upuštění lahve. Následky si dovedete sami představit.

V moderní praxi se místo knotu nalepí na stěnu ZL dámská menstruační vložka. ZL tak může zůstat pevně uzavřena i v době hodů a obsah se pak vznítí od hořící vložky.

### Měkký terén:

Většinou nelze použít ZL tam, kde po dopadu není zaručeno její rozbití. Například při dopadu na pole, bahno, písek, slámu, střechu stanu, do vysoké trávy do křovin, nedojde rozbití lahve a zapálení hořlaviny. To se většinou řeší přilepením izolepou nějakého kovového, nejlépe podlouhlého předmětu nebo předmětů, které při dopadu i do měkkého terénu přenesou sílu nárazu do jednoho místa stěny ZL a dokáží ji prorazit (železná kramle, kus páskoviny nebo ocel. profilu, kámen, atd...). Při konkrétní volbě a připevnění předmětu musí zapracovat představivost a je též dobrá i praktická zkouška s jinou prázdnou lahví na obdobném terénu.

### Útok na tank:

Útoky na statické cíle, jak jsou třeba budovy, jsou logicky jasné a není třeba se jim zde blíže věnovat. Podstatně složitější je již zásah a likvidace pohyblivého cíle. Ale jak dokazuje mnoho praktických příkladů lze ZL za pár korun lehce zničit i tank nebo jiný obrněnec za několik

milionů dolarů (nebo rublů či jakékoliv jiné měny).

Takové vozidlo je nejlepší zasáhnout na motorovou sekci, která většinou bývá v zadní části obrněnce. Roztekly hořící napalm nateče na motor, kde způsobí přepálení různých hadic, elektrických rozvodů a jiných součástí. Většinou dojde i ke vznícení paliva po poškození jeho přívodu.

Pozor, dnešní moderní tanky již bývají v motorové sekci vybaveny výkonným hasícím zařízením. To však rozhodně neznamená, že je takový tank nezranitelný. Stačí ho prostě zasáhnout postupně několika ZL. Jelikož jeho vezená zásoba hasební látky je značně omezená, stačí tak na uhašení první ZL. Druhá nebo třetí ZL již dokoná dílo zkázy.

Pokud nemůžete zasáhnout tank na motor, vhod'te ZL prostě kamkoliv jinam na jeho povrch. I když tato akce tank přímo nezničí, přesto je pro jeho posádku značně nepříjemná. Plameny a kouř na přední části tanku omezují posádce vidění a usazené saze s přiškvarky na sklech pozorovacích přístrojů je mohou i úplně oslepit.

Pokud měl tank před vržením ZL otevřené poklopy, může rozstříklý napalm zasáhnout i některého z členů posádky. V případě nárazu ZL bezprostředně u poklopu, nebo při vlétnutí ZL dovnitř následuje ihned prudký požár vnitřku tanku spolu s explozí vezené munice.

Pokud zasáhnete tank několika ZL na jeho povrch, dochází při hoření napalmu k postupnému prohřívání pancíře. To má za následek prudký vzestup teploty uvnitř tanku, což po určité době donutí posádku stroj opustit. Teplota může stoupnout až natolik, že dojde k zapálení vnitřního vybavení tanku nebo k explozi vezené munice.

Veškeré skutečnosti uvedené v tomto článku jsou myšleny pouze jako teoretické vysvětlení této problematiky. Informace nejsou v žádném případě určeny jako nabádání k výrobě nebo používání zápalných lahví.

Praktickou výrobou, přechováváním a použitím zápalné lahve se můžete naplnit skutkovou podstatu trestného činu nedovoleného ozbrojování, obecného ohrožení a některých dalších trestných činů a přestupků u vedených v českém zákoníku. Všechny jsou nekompromisně postihovány!!